Азъ недоумявахъ нищо да отвръщна на покойна-та си майка. Колкото повече ми ако нищо и да не спомнувам да ѝ кажа, то пакъ толкозъ ѝ доловиха мисли, щото хванахъ да се съмнявам че майкини ако не умрала, то е тежко болна. И като помислихъ малко наумрихъ съ умъ-та си че правди всичко друго най-висока моя длъжность. Най-мудро мислих да навѣдя родители-те си на сега присъствие-то ми да избавя майкини отъ смъртъ. Тоя бъ благословиръ работи-те ми въ рано докато и толкозъ много желание давахме и махъ, щото се принудихъ да взема единъ помощникъ едкой си португалецъ на име Фердинандъ Лопе, момчекъ младъ, трудолюбивъ и разумен, когато за добрина-та ми до толкозъ бѣхъ обикналъ, щото го имахъ не като чорбаджи, а като брат. Нему разказвахъ какво си мислѣ и решихъ че ~~[illegible]~~ висока моя длъжность къмъ родители-те ми ме призовава да се завърна въ отечество-то да ги видя. И го помолихъ да поема всичкото ми работи тъй добро да се завърна азъ. Приятелятъ ми на радо сърце прие предложение-то ми и ме увери че за моя хатъръ отъ никакъвъ трудъ нѣма да се бръне, за да вѣрно работи-те ми напредъ. И ми поръча до бръзо отпътуване и скоро завръщане. Въ сѣщий день азъ обадихъ и на предстоятеля и съгражданина си англичанина какво намерение имамъ и поискахъ и едно-то мѣдно. Той ми отговори, че не може да ме подкрепи нѣмъ това, нито нѣкъ да ме отвърне отъ намерение-то ми. Но-ако да би той имъ на мое мѣсто, щеше да отпорѣ назад намерение-то си и да напръчува още за нѣкакво време; защото дне съ, казва, тука има толкозъ сгодни обстоятелства за обогатяване, колкото никога друг пѣтъ.

Азъ му отговорихъ: "Приповдавам, уважаеми ми, че това щом казувате, казва-те ми го за добро-то ми и да това, какъ-то и за много други добрини, които ми сте сторили твърдъ много ви съмъ признателенъ. Але освѣщавамъ да не гледи съвсемъ за погрешка-та ми къмъ родители-те ми, и като знамъ колко те обичахъ баща ми и майка ми и най-вече майка ми, страхъ ме е да не стана азъ причина за нѣкое нещастливо зло. Имамъ отмѣстъ че майка ми болна, предъ-дене си и ~~[illegible]~~ видѣхъ на сънъ много прискорбна и на умиране, та за туй мислѣ да побързамъ, да ѝ мога да ѝ избавя, или поне, ако е писано да умрѣ, да и целуна ръка и да и поискамъ прошка, за това безумие що съмъ направилъ. Колкото за хубаво-то да прихванемъ сметнѣвание-то на парите, отъ друга страна побѣдване-то на майка ми а още ~~[illegible]~~ моя причина, ще бѣде за мене най голѣма ~~[illegible]~~ загуба, на която не ще може да помогна всичко-то злато на свѣта подавамъ, почитаеми благородство-то на душата ~~[illegible]~~ и не се съмнявамъ че ще имате подъ ваше покровителство младий-тъ португалецъ, когато оставямъ настоящите на всички-те си работи добро да се завърнѣ. Тамъ-ди душегражданинъ-тъ ми отговори така." Не мисли, родиноне, да се завърнѣ ~~[illegible]~~ да чакаш а еще повече, като гледамъ, че ти си сторилъ да идешъ. Але сякамъ, чето-добре е да си напредилъ по-напредъ работитѣ по-хубавичко, да избавишъ на настоя